

Sloupnický PELMEL

Ročník 18 ▶ Srpen 2016 ▶ Časopis obce Sloupnice

Tak je tu
srpen, léto v plném proudu,
všude kolem prázdniny. Málokdo má v hlavě
něco jiného než dovolenou. Ten chce letět na Kubu, ten by
se rád plavil po tichomořských ostrovech, onen by rád ochutnal rýži
v Číně. Většina pak skončí u klasiky – autem do Chorvatska. Hlavně se hodně
opálit, hodně si zašnorchlovat, ochutnat místní specialitu a všechno si krásně vy-
fotit na mobil. Kouknout, kde je wifi-free, a hned pár nejlepších fotek prdnout na face...
na sociální síť. Ať ostatní taky vidí, jak se tu máme. No a potom už rychle domů, vybalit
a v pondělí zase do tý práce. Ještě že máme ty zážitky. Samozřejmě, že i my to tak máme, i když
zatím drandíme jenom po vlastech českých. No a abysme nepřišli o tu exotiku, tak si občas chodíme
do džungle. Ne, není to překlep, nelétáme, ani se neplavíme, my si do džungle prostě chodíme. Teda
my dospěláci už tolik ne, my na to nemáme čas, spíš naše mladší děti. Nevěříte? Máme totiž džungli pár
kroků od baráku. Když do ní vstoupíte, hned jste v jiném světě. Jak ve filmu o Tarzanovi nebo v dokumentu
na Prima zoom. Tři patra vegetace, specifické mikroklima, spousta živočichů nad hlavou i pod nohama.
Sluneční paprsky si marně klesí cestu korunami vysokých stromů. Ještě že máte dobré boty a kvalitní
outdoorové oblečení. Zvuky civilizace sice ještě slyšíte, ale jen jakoby z veliké dálky. Po chvíli vás napadne,
kde bezpečně přenocovat a instinktivně zalovíte u opasku, je-li tam mačeta. Není. A chinin proti malárii už
taky dochází. Je to zlé... Ale není. Uděláte pět kroků, rukou odhřnete nízkou větev a jste venku. Říkáte
si, že mám bujnou fantazii, a máte trochu pravdu. Přibarvil jsem to. Ale jenom nepatrně. My takový
kousek panenské přírody u baráku skutečně máme. Někteří sousedé nadávají, starosta píše dopisy
a já jsem v koutku duše trochu rád. Samozřejmě vidím, že se náletové jasánky rozlézají až do našich
zahrádek a že to v centru obce nevypadá nejlépe. Na druhou stranu vnímám také to, že tam
našli útočiště žaby, ještěrky, hadi (nejedovatí), hnízdí tam spousta ptáků a dokonce se tam
dá zajít i na houby. Obdivuji také to, jak mocná příroda dokáže vcelku rychle a elegantně
zakrýt, když se nám, lidem, něco malinko nepovede. A dává nám tím čas a šanci to
po sobě napravit. –JaN–

Sloupenský Farka

místopis

Většina z vás by asi věděla, kde ve Sloupnici hledat faru. Zasvěcenější by se možná zeptali, zda myslím katolickou nebo evangelickou. Kam byste ale šli, kdyby vás někdo poslal na farku? Nevíte? Tak já vám to povím.

Farkou zove se od pradávna dům, ve kterém jsem se narodil. Stojí hned naproti Coop marketu (dříve důvěrně zvaném prior) a kryje ho z dnešního pohledu poněkud nevzhledný šedý břizolit. Ten dům získal při rozsáhlé rekonstrukci v osmdesátých letech minulého století a je bohužel poplatný době, ve které vznikl. Inu, dnes by se to řešilo jinak.

Ale pěkně od začátku. Počátky školství ve Sloupnici, jako asi v našich krajích na většině míst, jsou spjaty s katolickou farou. Respektive s katolickým knězem, který děti vyučoval. Nedílnou součástí tehdejší výuky bylo tudíž tenkrát i náboženství. Po ustavení sboru Českobratrské církve evangelické ve Sloupnici vznikla tehdy také potřeba vzdělávat své děti po svém. Tedy evangelicky. Jednání o tom, zda a kde bude možno evangelickou školu postavit, se tenkrát dost táhla, trvala jedenáct let. No nakonec byla v letech 1847–1849 postavena farka. A aby

nebyl všemu trápení konec, vyučovalo se zde pouhých 27 let. Potom byly děti na základě Protestantského patentu zrovnoprávněny a zahrnány pod jednu školní střechu. Jedna ze dvou tříd se přepažila a vznikly zde dva byty pro učitele. V jednom bydlel také pan učitel Vanický, když přišel na sloupenskou školu. Druhá třída byla občas i nadále využívána k výuce, to když se děti v obecné škole nemohly poskládat. V roce 1903 budovu koupil pan učitel Chleboun za 2 200 zlatých a v roce 1914 ji za 4 800 zlatých prodal zdejšímu klášteru jako byt pro kněze penzistu P. Františka Hladíka. Tehdy možná vznikl lidový název farka. Později byl dům využíván také jako byt pro kostelníka, sídlo občanské záložny nebo, jak někteří pamatují, jako jedna z prvních mateřských školek. No a potom ji v roce 1956 koupil můj děde-

ček s babičkou, kteří už v té době v části domu bydleli. Farka tenkrát ještě vypadala jinak, měla směrem k silnici dvorek s hospodářskou částí, ale také s dvojicí suchých záchodků – na těch jsem vyrostl ještě i já! Byla tam také kůlna, ve které děda parkoval nejprve Maneta, později Jawu 175 a nakonec táta nablýskaného Wartburga (no prostě samé motorky). Byla tam dlouhatánská zábřež, ze které mohl malý kluk čůrat dolů na dvorek (aby nemusel až na ten suchý záchod). Byly tam také tajemné schody vedoucí jednak do hlubokého klenutého sklepa, jednak na velikánskou půdu plnou tajemství. Byl to dům, ve kterém se krásně vyrůstalo, byl to dům s historií, byla to a dodneška je – farka.

–JaN–

> Obec usiluje o dotaci na kanalizaci

V minulém čísle jsme vás informovali, že čekáme na rozhodnutí komise ze Státního fondu životního prostředí o přidělení dotace na stavbu druhé etapy výstavby kanalizace. V polovině června jsme se dozvěděli, že nám k získání dotace scházely pouhé dva body. Znamená to, že budeme na podzim žádat znovu. Abychom uspěli, bylo nám doporučeno vybrat dodavatele pro zhotovení prováděcího projektu na stavbu a na základě výběrového řízení vybrat dodavatele stavby. Zastupitelstvo obce na konci června schválilo provést výběrové řízení na dodavatele projektu pro provádění stavby a následně vypsat výběrové řízení na dodavatele stavby. Nejvhodnějším zpracovatelem na prováděcí projekt stavby byla na základě výběrového řízení radou obce schválena společnost M-Projekt CZ, s.r.o. Ústí nad Orlicí. Projekt musí být hotov do konce září letošního roku. Cena projektu vzešla ze soutěže je 688 138 Kč bez DPH. Žádost o dotaci bude doplněna o prováděcí projekt a o oznámení, kdo bude dodavatel stavby. Po splnění všech těchto náležitostí bude žádost o dotaci znovu zaslána na Státní fond životního prostředí.

> Rekonstruuje se sociálního zařízení v mateřské školce

Začátkem prázdnin byly zahájeny práce na opravě sociálního zařízení ve školce. Projekt od počátku provázely problémy s hygienickými předpisy a musel se několikrát předělávat. Je neuvěřitelné co „projde“ z hygienického hlediska v jednom okrese a neprojde v jiném. Dalo dost práce přesvědčit úředníky, že nestavíme novou budovu, ale rekonstruuje starou, která se nedá nafouknout, ale musíme

se přizpůsobit daným rozměrům. Proto se projektování značně zdrželo. Výběr dodavatele se uskutečnil na poslední chvíli. Tímto bych chtěl poděkovat firmě PP GROURCZ, že nabídla jak nejnižší cenu, tak i ochotu dílo předat nejpozději do 25. srpna. Projekt nepředpokládal značně prohnílou podlahu, která se v celé místnosti musela položit nová. V době, kdy píšu tyto řádky, jsou hrubé práce včetně instalace podlahového topení hotové a obkládají se zdi. Další stavební úpravy menšího rázu musí proběhnout v přízemí vedle ložnice dětí. Chybí zde další umyvadlo pro kuchařku. Snad se nevyskytnou další potíže a školka se bude moci v termínu otevřít.

Děk patří všem dobrovolným pracovníkům mateřského centra KOPRETINA, které se začátkem července ujaly dětí těch rodičů, kteří neměli zajištěno hlídání.

> Na hřišti bude nové sociální zařízení

Na fotbalovém hřišti za školou došlo k odstranění nevzhledných stavebních buněk a na jejich místo bude instalováno nové sociální zařízení a sklad v podobě estetičtějších buněk. Instalace bude provedena koncem srpna a hráči i návštěvníci budou mít důstojné a kulturní sociální zařízení. Při práci na odstranění starých buněk pomáhali brigádníci, kterým patří dík.

> Obec má nové webové stránky

Možná jste již zaregistrovali změnu webových stránek obce. Jsou přehlednější a graficky lépe zpracovány. Velkou zásluhu na změně stránek má Milan Bečička, který vše připravil a konzultoval se společností, která nové stránky zhotovila. Je zde prostor pro místní

spolky, které si budou moci sami tvořit své stránky a dávat sem informace o svojí činnosti. Je třeba, aby si stanovily svého administrátora, kterého Milan Bečička a Miloš Hájek zaškolí. Podávat informace pomocí webových stránek je jedna z podmínek spolků pro získání finančního příspěvku z rozpočtu obce. Bude k tomu potřeba se zaregistrovat. Jak vše bude probíhat, vás budeme informovat běžným způsobem.

> Obec rozdělila příspěvky místním spolkům

Zastupitelstvo na svém zasedání schválilo rozdělení financí složkám působících v obci. Patnácti spolkům bylo rozděleno 180 tisíc korun. Podmínkou pro získání dotace je předání zprávy pro kroniku o činnosti spolku za předcházející rok a jak jsem již zmiňoval zveřejňování zpráv o činnosti na webových stránkách obce. Vyúčtování musí být provedeno do konce listopadu letošního roku.

> O pořádek v obci se starají i brigádníci

Na letošní prázdniny se přihlásilo 15 zájemců o brigádu. Jedná se převážně o mladé lidi, kteří právě ukončili povinnou školní docházku. Část brigádníků odstraňovala a zametala nečistoty kolem obrubníků na autobusovém nádraží a dalších místech kolem silnice a čistila zámkovou dlažbu kolem bytového domu. Víím, že to byla práce nepřijemná a zdoluhavá, ale všichni pochopili, že je to potřeba. Tuto práci dříve k plné spokojenosti obce zastávala paní Lorencová, ale její zdravotní stav jí to již nedovoluje. Všem, kteří se na pracích v obci podílejí, patří velký dík.

> Upozornění

> Zástupci firmy LIKO SVITAVY prosí majitele stromů a keřů, aby je ošetřili takovým způsobem, že nebudou zasahovat do místních komunikací. Větsemi dochází k poškození zrcátek a majáků u automobilů a hrozí, že firma do takto zarostlých lokalit nebude jezdit. Nebudou-li stromy a dřeviny ošetřeny v co možná nejkratší době, ošetření provedou zaměstnanci obce a větve budou ponechány na pozemku majitele stromů a keřů. Děkujeme vám za pochopení.

> Důrazně znovu upozorňuji na likvidaci domovních odpadních vod dle zákona o kanalizacích. Stále dochází k tomu, že nezodpovědní spoluobčané neberou ohled na sousedy a na životní prostředí a své jímky a septiky vypouštějí do místního potoka. Dopouštějí se tak přestupku proti životnímu prostředí a riskují pokutu od odboru životního prostředí. Buďme navzájem k sobě ohleduplní. Odvoz fekálií provádí pan Milan Švec a objednat si ho lze na telefonním čísle 777 337 217.

> Pan Josef Hudeček se stará v obci o zeleň a snaží se udržovat nevzhledné plochy v pořádku. Na jaře vysadil u schodiště pod katolickým kostelem dvě nové lípy. Bohužel někomu vadily a přišly mu moc fádny, tak neváhal a obě zlomil. Pro dotyčného se nabízí otázka, jaké potěšení mu to přineslo? Je si vědom toho, že znehodnocuje práci a úsilí někoho druhého? Jak by se asi tvářil on, kdyby mu bylo jeho dílo, z kterého má radost, úmyslně ničeno. Vezmou si už konečně ti, kteří ve večerních hodinách tráví čas v čekárně na autobusovém nádraží a devastují vše, co jim přijde pod ruce, mozek z místa, kde ho nyní mají, a dají si ho tam, kam patří, to je do hlavy? Pan Hudeček a slušní lidé jim za to poděkují.

JOSEF ŠKEŘÍK, STAROSTA OBCE

Ohlédnutí za fotbalovým rokem >>>

Nový ročník, po čtyřech letech opět v krajské soutěži, začali muži v sobotu 15. srpna na hřišti Libchav a připsali si hned vysokou porážku. I v dalších kolech spíše paběrkovali, když několikrát ztratili dobře rozehrané utkání. Ke konci podzimu přišlo zlepšení a tři vyhraná utkání nás konečně posunula ze sestupových příček. V jarní části jsme udrželi výkonnost z konce podzimu a bez problémů jsme se pohybovali ve středu tabulky. Nakonec z toho bylo osmé místo, bodové daleko od sestupujících. U mužstva působil jako hrající trenér Josef Vondra, vedoucím mužstva je Tomáš Karlík.

Dorostenci i nadále hráli ve společném družstvu se svými vrstevníky z Jehnědí, krajskou soutěž. Ročník začal pro dorostence 23. srpna a měl zcela opačný průběh než u mužů. V prvních pěti kolech čtyřikrát zvítězili, bohužel v dalších zápasech už jen

sporadicky bodovali, když v některých utkáních vůbec na své soupeře nestačili. Na jaro bylo nutné kádr výrazně posílit, což se podařilo jen částečně, přesto dorostenci obsadili nakonec desáté místo. Všechny zápasy dorostenců se odehrály na našem hřišti, stejně tak tomu bude i v ročníku následujícím, do kterého jdeme opět ve spolupráci s Jehnědím. Za náš oddíl u mužstva působil Ivo Eliáš a Roman Vancí.

Mladší žáci hráli soutěž v mini fotbale formou turnajů, pořádaných střídavě jednotlivými mužstvy. V této kategorii nejsou výsledky vůbec důležité, přesto je dobré zmínit, že naši nejmladší se vždy drželi ve středu tabulek. Za fotbalový klub působil u mladších žáků Zdeněk Smutný, nedaří se nám sehnat další trenéry k němu. Poděkování tedy patří rodičům, bez jejichž pomoci by mladší žáci těžko mohli fungovat.

**Další fotbalový rok
je za námi, ten další
zanedlouho začíná, a tak
si pojďme připomenout,
jaký že ten fotbalový
ročník 2015/16
vlastně byl.**

Do nadcházejícího ročníku přihlašujeme místo mladších žáků po delší době družstvo starších žáků. Po dohodě s okolními kluby budou někteří naši mladší žáci hrát tam a někteří jejich starší žáci zase u nás. Vzhledem k malému počtu hráčů nejsme schopni naplnit všechny kategorie mládeže, proto vznikla dohoda mezi okolními kluby tak, abychom mládež u fotbalu udrželi. Starší žáci budou mít stejně jako dorostenci společné družstvo s Jehnědím.

Druhou červencovou sobotu se konal tradiční turnaj v minikopané, kterého se tentokrát zúčastnilo 22 mužstev. Turnaj proběhl bez vážných komplikací, mužstva předváděla kvalitní výkony a také počasí bylo ke sportovcům přívětivé. Novinkou byly některé další atrakce, jako třeba skákací hrad pro děti. Celý den se o zábavu staral DJ Jirka Malinský z Chrudimi, v jehož režii

byla také večerní diskotéka. Celkově můžeme turnaj hodnotit kladně, což by nebylo možné bez pomoci všech pořadatelů, členů oddílu kopané i dalších dobrovolníků z řad příznivců kopané. Vítězem turnaje se stalo mužstvo Mikamoto, které obhájilo první příčku z loňského roku.

Dále také probíhá zlepšování prostředí kolem hřiště, ať je to rozšiřování ploch se zámkovou dlažbou, investice do nových laviček atd. Samozřejmě také zůstává trvalá údržba travnaté plochy, včetně údržby zavlažovacího systému. V červenci také začali přípravné práce související s vybudováním nových záchodů a skladovacích prostor, jejichž stav byl více než žalostný. Záchody a sklady budou umístěny v prostoru stávajících buněk vpravo od kabin a budou to sanitární a skladové buňky.

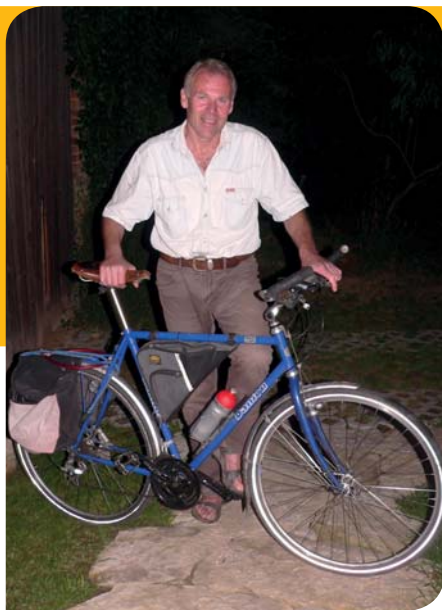
Nový ročník začínají muži v neděli 14. srpna, v domácím utkání přivítají rezervu Poličky, dorostenci začínají o týden později na hřišti v Jaroměřicích. Starší žáci rozehrají svoji soutěž až v září, v sobotu třetího jedou do Žamberku.

Děkujeme všem těm, kteří nás podporují a pomáhají nám v naší činnosti, těšíme se na ty, kteří budou chtít rozšířit naše řady, a také na naše fanoušky, kteří si jistě opět najdou cestu na naše zápasy.

RADOVAN JISKRA
SEKRETÁŘ SK SLOUPNICE

Na moři jsem přišel o všechny iluze

Na rozhovorech do Pelmelu mě nejvíc baví to, že mám možnost poznat množství zajímavých osobností. Setkání s panem JOSEFEM DOLEČKEM bylo obzvláště obohacující a inspirující. A já jsem opravdu ráda, že Vám mohu alespoň částečně zprostředkovat zážitky a zkušenosti tohoto moudrého muže.

👤 Povězte mně na úvod, kolik jste toho už stihl procestovat?

Z pohledu dnešní doby, kdy se lidem otevřel celý svět, jsem toho zas tak moc neprocestoval. Bylo to za jiných okolností a s jiným úmyslem, než jet do světa a prožít nějaké dobrodružství.

👤 A s jakým úmyslem jste tedy cestoval?
Toužil jsem po poznání.

👤 Kdy se ve Vás tato touha poznávat svět probudila?

Od deseti let jsem choval holuby. Jenže na střední škole jsem začal závodně běhat, nešlo to s holuby moc dohromady, tak jsem je před válkou prodal a začal se naplno věnovat atletice. Poznal jsem díky závodění spoustu míst, ale pořád to byl jen okruh Československa. A pak jsem potkal jednoho kamaráda, který začal stavět jachtu.

👤 Nebyl tím kamarádem známý mořeplavec a dobrodruh Rudolf Krautschneider?

Ano, byl. A jak jsem mu tak pomáhal se stavbou jachty, napadlo mě, že bych také někam mohl vyrazit. Číst cestopisy je sice hezké, ale mnohem zajímavější je prožít si to na vlastní kůži. Ruda měl naplánovanou cestu na Špicberky a do Grónska, tak jsem se ho zeptal, jestli bych nemohl plout taky. Odvětil, že by to šlo, ale za určitých podmínek: člověk si musel udělat jachtařské zkoušky, naučit se anglicky...

👤 Vy už jste tehdy nějaké zkušenosti s jachtingem měl...

Ano, tehdy už jsem jezdil do Polska, do jachtařských klubů. Jenže tehdy už jsem byl taky ženatý a měl malého syna. Bylo mně dvacet čtyři, myslel jsem si, že to není problém zvládnout, vždyť za pár měsíců se vrátím a všechno dohoním.

👤 Jak se s Vaším rozhodnutím vydat se na náročnou plavbu popasovala rodina?

Když jsem doma oznámil, že mám možnost vyrazit do světa a něco poznat, tak propukla revoluce (smích). Nakonec jsem tuto náročnou plavbu neabsolvoval, ale plul jsem s Poláký po Baltu. To jsem si k tomu trochu přičíchl, ale pořád jsem cítil, že je to jen kousíček. Moje představa o poznání nebyla naplněna.

👤 V následujících letech Vaše představa byla naplněna?

Další roky už se mně podařilo plout do Severního moře. To už bylo lepší, ale pořád mně to nestačilo... Později jsme konečně vypluli na Atlantik. Nejdál jsem se dostal k Gibraltaru.

👤 Ocitli jste se v průběhu plavby v situaci, kdy šlo o holý život?

Oceán je neskutečný živel. Tenkrát byla dost primitivní navigace, ne jako dnes. Proplovali jsme kanálem La Manche a deltou Labe, to jsou nejnáročnější navigační úseky na světě. Když přišly bouře, bylo to někdy skutečně o fous. Ale zajímavé je, že jsem nikdy neměl strach o život.

👤 Posilovala Vás víra?

Naopak, já jsem víru na moři ztratil. Mě hlad po poznání přivedl na moře, kde jsem přišel o všechny iluze o životě i o světě. Najednou mi hlava nebrala, jak tohle všechno mohl Bůh stvořit.

👤 Ale víru jste opět našel...

Ano. Při cestování světem jde vlastně všude o poznání dobra a zla, takže jsem se zase po sedmi letech vrátil k víře. Zjistil jsem, že dobrá kondice a zdraví nestačí. Vždy je potřeba dostat do toho ten duchovní rozměr, teprve pak to začne dávat smysl. Myslím si, že někdy je opravdu důležité sáhnout si na dno. Pro mě bylo zásadní, že jsem ztratil iluze. Vždyť iluze, to je falešná pravda. Díky cestování jsem tu skutečnou pravdu zase našel.

👤 Teď už se jachtingu nevěnujete?

Ne, přisedlal jsem na kolo. Asi ve třiceti třech letech jsem podnikl poslední plavbu, tehdy jsem se opravdu těšil domů, a tak jsem si řekl, že s jachtingem končím. Od té doby jezdím na kole. Nejraději navštěvuji poutní místa. Hodně mě zasáhlo španělské město Santiago de Compostela, jedno z nejvýznamnějších poutních míst v Evropě. Ale to by bylo na delší vyprávění...

👤 Myslíte si, že je cestování s ohledem na události posledních měsíců nebezpečné? Co si myslíte o tendenci směřující k uzavírání hranic?

Samozřejmě jsou oblasti, kterým je lepší

se vyhnout. V současnosti se nám valí na hrb hrozba terorismu, která skutečně vzrůstá. Aniž bych to chtěl jakkoliv bagatelizovat, je dobré si uvědomit, že jsme si sami sobě nebezpečnější než teroristi. Spousta z nás jsou pošetilci, kteří si myslí, že jim patří svět, že nemusí dodržovat základní pravidla. Vždyť tolik lidí přijde jen v České republice o život na silnicích... Nebo potraty, vraždy nenarozených lidí, kteří se nemohou bránit. A my to považujeme za normální. Když sami pácháme zlo, nemůžeme se divit, že se nám to zlo odjinud vrací...

👤 Prozradte mi na závěr, co Vám tedy cestování dalo?

Každý máme jiný hlad po poznání, a jak to naplnit, to je často velká neznámá. Já jsem cestoval, abych poznal. Kdybych zůstal doma, měl bych pocit, že jsem něco vzdal, že jsem to prohrál sám se sebou. Takhle jsem zjistil, že všechna místa jsou svým způsobem krásná, ale nejkrásnější jsou setkání s lidmi.

👤 Dalo by se tedy říct, že cestování vám pomohlo odkrýt skutečné hodnoty?

Určitě. Člověk je bohatý ne tím, co má, ale tím, co cítí.

Panu Dolečkovi děkuji za příjemné setkání a přeji mu, aby prožil mnoho dalších cestovatelských zážitků.

–TEŠ–

Sloupnice recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevila životnímu prostředí

Loni občané odevzdali k recyklaci **107** televizí, **37** monitorů a **603,00 kg** drobného elektra.

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektra ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vyřazených elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřídili 107 televizí, 37 monitorů a 603,00 kg drobných spo-

třebičů. Tím jsme uspořili 36,62 MWh elektřiny, 1 460,83 litrů ropy, 168,81 m³ vody a 1,70 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 8,59 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 32,83 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Putování za Štěpánkou a Havelkou

I když se to v posledních suchých letech může zdát trochu zvláštní, je Sloupnice se svým okolím poměrně bohatá na zdroje vody. Několik studánek a pramenů najdeme ve sloupenském katastru na modré turistické trase vedoucí z Hrádku do Řetůvky. Řada z vás je určitě dobře zná, pro mě však jejich „objevení“ bylo novinkou. A tak je pro ty podobně neznalé trochu popíšu, aby si případně mohli udělat příjemný výlet do neďalekých lesů.

Směrovka ke studánce jménem **Štěpánka** zve kolemjdoucí hned na začátku lesa na cestě od Hrádku. Malebné zákoutí s vydatným pramenem střeží víla a vodník Ferda. Žízňivci se mohou napít z hrnečků a zapsat se do návštěvní knihy.

Jen o pár desítek metrů dál se nachází další pramen pojmenovaný **Havelka**, který stejně jako Štěpánka napájí potok Husí krk, jenž se pod Hrádkem vlévá do Tiché Orlice. Dobrodinci, kteří se postarali o její vyčištění, studánku pojmenovali podle prezidenta Václava Havla.

—MŠ—

Štěpánka

Havelka

Lesní zkoušky ohařů

Ve Sloupenských lesích se 23. července konaly již **26. lesní zkoušky ohařů**, které od roku 1991 pořádají bez přerušení myslivci z Hájů Sloupnice a Březiny České Heřmanice. Ohaři jsou zkoušeni podle celostátně platného zkušebního řádu rozhod-

čími delegovanými Českomoravskou mysliveckou jednotou. V jednotlivých disciplínách musejí mimo jiné prokázat poslušnost, klid a systém vyhledávání a vyhánění zvěře. Uloženou zvěř musejí dohledat, vůdci přinést a správně předat.

Na střelnici U Mudáka se početné koroně (skupině) pořadatelů a příznivců myslivecké kynologie při zahájení představilo 11 ohařů, nejvíce 6 NKO (Německý krátkosrstý ohař), 2 NDO (Německý drsnosrstý ohař), 2 ČF (Český fousek) a 1 MOK (Maďarský ohař krátkosrstý). Po slavnostní fanfáře „Vítáme vás“ a seznámení účastníků s průběhem zkoušek byla odzkoušena pro vůdce a psy obávaná, pro korunu atraktivní disciplína „přinášení lišky přes překážku“. Zde neuspěla fenka NKO, která při předchozích nácvicích lišku přes překážku zdolávala spolehlivě.

V hornosloupenských lesích přinášeli ohaři z vleček lišku a zajíce a po uměle vytvořené stopě dlouhé 500 kroků museli dohledat srnce. Po celou dobu zkoušek bylo pro účastníky podáváno tradiční občerstvení ve stánku na Vošticí a v myslivecké chatě U Mudáka.

Při závěrečném nástupu vyhodnotil vrchní rozhodčí pan Zavřel výsledek zkoušek, které byly pořadatelům velmi dobře připraveny, ale méně úspěšné pro vůdce, kteří nedokázali dostatečně připravit a docvičit své ohaře. Z 11 ohařů neuspělo 5, z toho 3 při dis-

na Džbánovci

ciplně, při které měli přinést lišku, 1 ohař neuspěl v disciplíně slídění a 1 při šoulačce. Překvapivě zvítězil MOK Avery z Vršovické bučiny vedený Jaroslavem Nováčkem, který předvedl ve všech disciplínách standardní a spolehlivý výkon. Druhé místo získala nejmladší fenka NKO Ula z Jaroslavských polí vedená úspěšným cvičitelem Ladislavem Kolářem z Brandýsa n. O. Třetí místo se stejným počtem bodů získal František Kupka s fenou NKO Akirou od Bernatů samoty. Všichni ohaři, kteří uspěli a zkoušky složili, obdrželi diplomy a věcné ceny. Po závěrečné fanfáře pokračovalo setkání kynologů neformální besedou o výcviku loveckých psů a setkáních na příštích zkouškách.

ING. OLDŘICH VAŠINA

Myslivci z Březiny České Heřmanice zvou všechny čtenáře Pelmelu a příznivce sportovní brokové střelby na celostátní soutěž v Loveckém kole na asfaltové terče, **44. ročník Sloupenského poháru v neděli 4. 9. 2016 od 9 hodin na střelnici U Mudáka na Džbánovci**. Tradiční občerstvení pro diváky bude jako vždy v dostatečném rozsahu připraveno.

Společenská kronika

květen, červen 2016

**Zlatou svatbu,
50 let společného života,
oslavili manželé**

**Jiří a Hana Benešovi (foto ↑)
Josef a Jarmila Severovi
Štěpán a Marie Víchovi**

ŽIVOTNÍ JUBILEA KVĚTEN 2016

- 70 let
**Oldřich Vašina, Marie Šafářová,
Pavel Veselý**
- 75 let
Marie Šmejdiřová
- 86 let
Ludmila Hebková
- 88 let
Marta Poláková, Jindřich Šmöger
- 89 let
Květoslava Eliášová

ŽIVOTNÍ JUBILEA ČERVEN 2016

- 70 let
Marie Cagášková, Milada Lorencová
- 75 let
Josef Karlík

- 85 let
Josef Dušek
- 86 let
Libuše Hudečková, Marie Fricová
- 87 let
Milada Dolečková
- 88 let
Anna Mikulecká, Josef Stráník
- 89 let
Jan Seifert
- 90 let
Ludmila Šmejdiřová

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se se zemřelými
spoluobčany:

**Zdeňkem Motyčkou, Josefem Kubovým,
Josefem Matějkou, Marií Dostálovou,
Janem Pecháčkem**

MILADA LIMBERSKÁ, MATRIKÁŘKA

ČČK místní skupina Horní Sloupnice Vás srdečně zve na **Loučení s létem v neděli 4. 9. 2016 v areálu Na Mlejnicí.** Pro děti jsou připraveny soutěže a Western show Honzy Betlacha. Můžete se těšit také na tradiční bramboráky a zákusky.

ČČK místní skupina Horní Sloupnice děkuje sponzorům: Řeznictví Sloupnice, Restaurace U Labutě, Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Pekařství Sázava a Konzum Sloupnice za poskytnuté dary na námi pořádané akce.

Zájemci o brigádnickou výpomoc při úklidu sokolovny po společenských akcích se mohou hlásit na obecním úřadě na telefonním čísle 465 549 129.

Na Vedralce to žije

Poslední červencový víkend stará hospoda Vedralka opět ožila. Konal se tu totiž již čtvrtý ročník **Jam session Vedralka**. Akce byla otevřená všem, kteří měli chuť si jen tak zajamovat: zahrát na kytaru, na klávesy, zabubnovat, zatrubit, zazpívat i zakvílet. Milovníky filmů potěšilo velké plátno, na které se nepřetržitě promítalo. Pro osvěžení se tu čepovalo dobré pivo, a pokud ani to nepomohlo, mohli jste se zchladit v jednom ze dvou bazénků. Pro společensky unavené tu byla klidová zóna, pro společensky nevybité zóna taneční a pro nespolečenské separé pokoj s gramofonem a množstvím desek. Celá akce byla oživena cestovatelskou vložkou v podobě komentovaného promítání z cest po Číně a Tibetu i sportovní vložkou v podobě fotbalového teplákového plesu s exhibičním zápasem. Na své si tak přišel opravdu úplně každý. Tak zase za rok... –TEŠ–

Blíží se krajské a senátní volby

Začátkem října nás čekají krajské a senátní volby, které jsou důležité i pro naši obec. Krajské volby rozhodnou o zdravotnictví a dopravě, ale i sociálních službách, školství a dalších oblastech života v našem kraji.

V dnešní hektické době je velmi podstatné, kdo se dostane do vedení kraje a tím bude mít možnost dění v kraji ovlivňovat. Ideální by bylo, kdyby se hejtmánem stal člověk, který má zkušenosti z komunální politiky a bude obklopen lidmi, kterým řízení o chod obcí něco říká. Osobně znám kandidátku na hejtmana **Mgr. Hanu Štěpánovou**, dlouholetou starostku blízkých Morašic, která má bohaté zkušenosti s vedením obce a dobře ví, co lidé na vsi k základnímu životu potřebují. Ať už to je pošta, stavební úřad (obojí se snaží stát v menších obcích zrušit) nebo dopravní obslužnost, dostupnost zdravotních služeb, ke kterým nezbytně patří i záchranná služba nebo sociální služby pro občany se zdravotním postižením, dostupné sociální bydlení a v neposlední řadě i školství. Hana Štěpánová, která do nadcházejících voleb kandiduje za uskupení Starostů a nezávislých, má zkušenosti i z práce v krajském zastupitelstvu, kde se uplynulé volební období snažila, aby výše jmenované resorty dobře fungovaly a byly ku prospěchu širokého obyvatelstva.

Chci v čele kraje člověka, kterému důvěřuji, proto je paní Štěpánová přijatelnou kandidátkou na hejtmana. Je velká patriotka našeho kraje, a proto ji svým hlasem podpořím.

Pokud se domníváte, že je Vám můj názor blízký a pokud chcete, aby pro náš region v krajské samosprávě pracovali dobří a schopní lidé, neváhejte a podpořte v krajských volbách nepolitické uskupení Starostů a nezávislých v čele s Hanou Štěpánovou, pomůžete tím dobré věci. Politické strany a jejich hašteření už dobře známe, pojďme zkusit něco nového a tvrdím i lepšího.

Co se týče voleb do senátu, stojím za osvědčeným kandidátem, kterým je v kraji už dostatečně znám a pro kraj mnohé udělal a zajistě ještě udělá. Je to Petr Šilar, který již tuto funkci v minulém volebním období úspěšně vykonával. Stejně jako Hana Štěpánová i on má bohaté zkušenosti z komunální politiky, rozhoduje se „selským“ rozumem a dobře ví, co lidi na vsích trápí.

JOSEF ŠKEŘÍK, STAROSTA OBCE

Redakční poznámky

- Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla.
Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí.
Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. září 2016.

Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 7. října 2016.

Příspěvky, připomínky a dotazy
zasílejte na adresu

pelmel@sloupnice.cz

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně. Vydání 4. čísla 18. ročníku: 10. srpna 2016.
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130. Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák
Grafická úprava a sazba: Petr Bartoň
Tisk: Tiskárna Osík